

Wõttes wõjusa ühe pea ja juba pidid poe 61.
magama jääma aga koraga näed ta suure masta
mõhe enesest ees kallet wõrises pea on.
Mõelul tuli äärmiselt ja laos laulult maha
tuppa. Kõik wana alusele alles iga pöördus
kallet teostas üheid lihtsusi kogu ja ühe teise
järel polema püües. Kuni ta nägi mees tupa
astunud ühes koha. „Mees ja ei maganud ära
tallid, kol meid meistat juttu aada.“ „Mees
itelligus jutu ma meistat aada meid kuni juba
mis ma seal nägin ja kuulisin.“ „Mis ja ja seal
nägid ja kuulid.“ Kõik wanaaegne. Mees jutas ta
kõik mis ta seal oli kuulnud ja näinud.

Wanake rüüdis, kas ja ka tead mis need seal
kärjusid, wii mind kogu ja mis mees se all.
Keda ja nägid. Mees ütles kust ma juba wain
tada mis wainud juba seal laulid on mis
seal jada wisi kärjusid. Wanake ütles, ja ole
alles noor inimese, kui ja ~~allos~~ ruki jättest
mööda laulid ja nägid rüüdis need keda
ja ükstei ei istunud ja juba maha jätid
need seal kärjusid, wii mind ka kogu, wii mind
kogu. Ja see must mees wõrises kogu all.
Juba wana ja. Ühis ja mettest aga tegemist
tallid löid ja kirus tava murega, siis
läid ja wana ja pea lugu josta. Jada
ja tina kord enam ära te.
Mõik meid mõis teid ja juba küll need
meid wõid juba teiste suure wõrga eite.